

Fatma Öztürk 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlamsız

Bir tarafta ölüm var bir tarafta yaşam,
Nedir seni benden farklı kılan...
Sende doğarsın benim gibi,
Gittiğimiz yer aynı.
Sadece aradaki çizgide yaşadıklarımız mı
Sana anlam kazandıran...
Herşeyi sende bıraktın bende
Ne kazandın ki ne kaybettin,
Bıraktığın bir boşluk sadece
Olmayan dünyada...

Fatma Öztürk 2

Apartman

Güzel olduğunu mu sanıyorsun...?
Gri bir kasvet var duvarlarında.
Sende yaşayan mutlu mu?
Neşe yok pencerelerinde,
Bir renk versen balkonlarından...
Beyaz perdelerle olmaz ki canlılık,
Çiçek de açmıyor içinden...

Fatma Öztürk 2

Boşluk

"Baban öldü, sen neredesin?" diyorlar.
Ben bıraktığı yerdeyim, asıl o nerede...?

Fatma Öztürk 2

Gerçekten

Kaç kere ıslattım seni
Gözyaşlarınla
Hiç kurumadan
Bir daha bir daha
Kaç kere dumanında boğdurdum
İçtiğin sigaralardan
Sarhoş muydun
Kadehin bittiğinde
Düşünüyor muydun gerçekten...
Eylül'deki Necip sen miydin
Kafanda Suat aşkıyla var olan
Benim için yanar mıydın
Gerçekten

Fatma Öztürk 2

Hayat

Kavganın adı hayat değil artık
Sadece hırslar savaşı,
Düşünce zinciri, güç tahtı
Yaşanan hayat, hayatlar
Anlamsızlık içinde yaşayan
Sözde düşüncelerinin kafasına ineceğini bilmeden
Sokaklara çıkıp gösteri tenoru oluyor...
Nefretle hayat kuran şiddetle sevgiyi eziyor...
Güzelliklere selam duran yokluğa düşüyor...
Herkes kendi zararını atıyor
Ve bencillik okyanusunda boęuluyor
İyilik, doğruluk...

Fatma Öztürk 2

İnce Gülüşünü Özledim

İnce gülüşünü özledim...
Gururundan ödün vermeyen bakışınla,
Alay eden yüreğin.
Kutusundan tek tek çıkararak yanan kibrit gibi düşüncelerin...
İnce gülüşünü özledim...
Bekletmeleri uzun tutan,
Kısa kavuşmalara anlamlar yükleyen
İnce gülüşünü özledim...
Gözlerine bakarken
Dağılmış duygularda bahanelerin...
İnce gülüşünü özledim...
Havlayan köpekler arasında
Adamı götürürler de bir daha dönmezmiş
Korktuğu ölüm yolundan...
İnce gülüşünü özledim...

Fatma Öztürk 2

İnsan

Labirentte peynirini arayan fare değildi onlar,
Ne açlık çekiyorlardı, ne özgürlük istiyorlardı,
Bir öfkeyi paylaşıyorlardı sadece.
Kendi varlıklarına
Ellerinden kan akıtıp,
Kin kusuyorlardı.
Kimi yere mayın döşediler,
Kimi yere bomba koydular,
Bunlarda yetmeyince kendilerini patlattılar...
Etraf kan ve gözyaşıyla doldukça,
Zafer kazanmışçasına ortaya çıkıp
Caniliği kabullendiler...
Ne kadar farklı da olsalar,
Dinleri, dilleri, kültürleri, ırkları ayrı da olsa
Bu dünyayı paylaştılar,
Adem ve Havva'dan olma kardeşlerini parçaladılar...
Ne acı vardı kalplerinde ne bir pişmanlık,
Sevgiyi öğrenmemişlerdi ama, terörü yaşattılar,
Yaptıklarını kalıplara sokup savundular...
Bütün dünya onlara terörist dedi,
Oysa onlar da görüntüde İNSAN'dı...!

Fatma Öztürk 2

Kadınım

Hiç sarı yağmurluğum olmadı benim
Hep siyahtı kafam rengim
Gri bile yoktur gözlerim
Ne asilim ne özelim
Ne krem bilir ellerim
Nasırlı, şişman parmaklarım
Toprak kokar her yerim
Yüzümde ne ruj ne rimel
Sadece sivilcelerim
Birde kalın kaşlarım
Soğanı pek sevmem
Ama soğanlıdır yemeğim
Ya heptir ya hiçtir düşüncelerim
Siyasette bilmem
Dümdüz gider sözlerim...

Fatma Öztürk 2

Kimlik

Kendine ait bir kimliđin bile yoksa bu hayatta,
İnsanların lütfettiği kadar yaşarsın...

Fatma Öztürk 2

Sevgi mi?

Sevgiyi nefrete dönüştürmek o kadar kolay ki
Birini sevmek mi zor nefret etmek mi
Sevgi sevmek neden karşılık yoktur severken
Ama kırılırsın önemsenmezsen
Kırıklık o kadar büyür ki zamanla
Farkında olmadan patlama noktasına gelmiştir
Öfkeyle artık nefret dolu bakarsın
Sevgin küçüldükçe nefretin büyür
Her kırgınlıkta biraz daha biraz daha
Nereye kadar
Son sevgi kırıntılarında bittiğinde
Sadece nefret mi olacak yüreğinde
İstemezsin kalbin nefrete yenilsin
Uğraşırsın çırpınırsın sevginle bocalarsın
Sorgulama noktasındasın artık
Bu sevgi mi.....?

Fatma Öztürk 2

Ve Hayat Devam Ediyor

Oturmuşum mutfağımda,
Masamda birkaç bardak,
Kahvaltıdan kalmış kirli tabak
Ve kahvem, soğumadan içilmeyi bekleyen...
Bir anons duyuluyor cami hoparlöründen:
'...Korona virüsle mücadelemiz devam ediyor...'
Pencereden dışarıyı gözlüyor gözlerim.
Dün yasak olan yollar
Bugün canlanmış.
Biraz araba birkaç insan...
Yan tarafta çekiç sesleri;
Her şeye rağmen hiç durmayan inşaattan...
Televizyona bakıyorum
Çocuk sesleri ile günü anlamlandıran
Bir şarkı yükseliyor
'... Hayat bayram olsa...'
Oğlum geliyor,
İzlediği filmi anlatıyor;
Endişesiz, kaygısız, mutlu, mesut...
Bütün korkularım gitmiş.
Hafif gülümseme dudaklarımda,
Sevgiyle yüzüne bakıyorum...
Yanımdan giderken:
'Dersim başlayacak' diyor
Ve hayat devam ediyor...

Fatma Öztürk 2